

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyně JUDr. Alenou Hockou ve věci

žalobce: Ing. R. S., narozený X, bytem N.,

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení, IČ 00006963, Křížová 25,
225 08 Praha 5

v řízení o žalobě ze dne 18.11.2020 proti rozhodnutí žalované ze dne 18.9.2020 č.j. X o
invalidní důchod,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Včasnou žalobou ze dne 18.11.2020 se žalobce domáhal přezkoumání napadeného rozhodnutí žalované ze dne 18.9.2020 č.j. X, protože s ním nesouhlasí, neboť dle něho zdravotní stav, který stručně popsal a po úrazu je prakticky neměnný, i když se stabilizoval, odpovídá invaliditě, tudíž byl nesprávně posouzen. Dle žalobce bylo rozhodnutí vydáno nikoli v souladu se skutkovým stavem a příslušnými právními normami, proto navrhl zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalované, aby o žádosti znovu rozhodla a také požadoval náhradu nákladů řízení bez specifikace. (K žalobě připojil mimo jiné i kopii napadeného rozhodnutí.)

Shodu s prvopisem potvrzuje M. K.

2. **Napadeným rozhodnutím ze dne 18.9.2020 č.j. X** žalovaná zamítla námitky žalobce a potvrdila rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 30.6.2020, jímž mu byl ode dne 12.8.2020 odňat invalidní důchod dle § 56 odst. 1 písm. a) a § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Karlovy Vary ze dne 22.6.2020 již není invalidní, jelikož jeho pracovní schopnost z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla pouze o 30%. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 18.9.2020 bylo uvedeno, že novým posudkem o invaliditě vypracovaným lékařem ČSSZ dne 14.9.2020 bylo zjištěno, že žalobce není od 22.6.2020 invalidní, i když se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který neomezuje fyzické, smyslové ani duševní schopnosti v takovém rozsahu, aby měly podstatný vliv na pokles pracovní schopnosti, přičemž rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, oddílu E, položce 1b) přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen **vyhláška**), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 10-20%; žalobci byla přiznána horní hranice 20% a vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu byla dle § 3 odst. 1 vyhlášky tato hodnota zvýšena o 10%, takže celkově činí 30%, proto nebylo možno námitkám vyhovět.
3. Z obsahu vyžádaného **posudkového spisu OSSZ Karlovy Vary** vedeného ohledně žalobce a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 22.6.2020 a záznamu o jednání a posudku o invaliditě v řízení o námitkách vypracovaného ČSSZ pracoviště Plzeň dne 14.9.2020 soud zjistil, že žalobce nebyl nadále uznán invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, oddílu E, položce 1b) přílohy vyhlášky, pro něž byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 20%, která ve smyslu § 3 odst. 1 citované vyhlášky byla zvýšena o 10% vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu, tudíž míra poklesu činí celkem 30%.
4. **Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě dne 14.12.2020** navrhla důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise** či **PK MPSV**) ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. a rozhodnutí ponechala na úvaze soudu podle závěru posudkové komise, tj. vyžádanému odbornému názoru. Ze zaslání **dávkového spisu** vedeného žalovanou ohledně žalobce vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 18.9.2020 bylo žalobci doručeno dne 23.9.2020.
5. V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV, jak vyplývá z § 4 odst. 2 zák. č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění. Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV – pracoviště v Plzni o vypracování posudku, který byl vypracován **po jednání konaném dne 17.2.2021** za účasti odborného lékaře z oboru neurologie; žalobce jednání nebyl přítomen z důvodu epidemiologické situace (covid-19) a nařízení vlády. Dle komise k datu vydání napadeného rozhodnutí žalobce nebyl invalidní podle § 39 odst. 1 zákona, neboť nešlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%. Komise totiž hodnotila zdravotní postižení žalobce jako lékař OSSZ

i ČSSZ také dle kapitoly XIII, oddílu E, položky 1b) přílohy vyhlášky též 20% a vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu dále zvýšila o 10% podle § 3 odst. 1 vyhlášky, takže celková ztráta činí 30%. Výsledná míra poklesu pracovní schopnosti činí 30% a neodpovídá invaliditě (zánik invalidity 22.6.2020). Komise stanovila, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti žalobce je stav po kompresivní fraktuře prvního bederního obratle utrpěné po pádu v 6/2019. Dále bylo uvedeno konstatování PK MPSV, že na podkladě doložené dokumentace zhodnocené odborným přísedícím lékařem (specialista - obor neurologie) v komisi, že dané postižení aktuálně dospělo do fáze poúrazové stabilizace s funkčním nálezem odpovídajícím deficitu lehkého stupně bez sekundárních lézí končetinových nervových struktur, bez závažné dynamické poruchy, s inertním EMG nálezem, s grafikou bez průkazu nervových kompresí. Dle komise žalobce není schopen výkonu těžké fyzické práce, práce spojené s manipulací těžkými břemeny a ve vynucených neměnných polohách; je schopen odpovídajícího pracovního zařazení respektujícího uvedená omezení s možností střídání poloh sed-stoj a před úrazem vykonávaná práce kancelářského typu se jeví jako vyhovující. Po podrobném prostudování doložené lékařské dokumentace dospěla PK MPSV k závěru, že z této nevyplývá objektivizace funkčního postižení tíže korespondující s indikací k pokračující invalidizaci posuzovaného v platném legislativním souladu. Doloženou lékařskou dokumentací objektivizovaný zdravotní stav odpovídá při verifikaci postižení jednoho páteřního úseku se statodynamickou poruchou s odeznlými projevy kořenového dráždění, bez průkazu polytopních blokády a zn. poškození nervu s lehkým neurologickým nálezem, zařazení do kapitoly XIII, oddílu E, položky 1b), nikoliv 1c) jak uvedeno v posudkové rozvaze. K rozhodnému datu (18.9.2020) považovala PK MPSV zdravotní stav žalobce za ustálený na úrovni funkčního postižení odpovídajícího příslušnému zařazení a vyhodnocení odpovídající míry poklesu pracovní schopnosti včetně využití § 3 vyhlášky.

6. **Žalobce před dožádaným Okresním soudem v Karlových Varech dne 27.4.2021** setrval na podané žalobě a vyjádřil nesouhlas s tím, co uvedli MUDr. B., který ho vůbec neviděl, MUDr. K. a MUDr. K., protože není stabilní v chůzi a také má bolesti v nohou křečovitěho typu; za invalidizující považuje zlomeninu obratle, má problémy se stojem, chůzí a sedem, nemůže pracovat více než několik minut a v posudku chybí lymeská borelióza, kterou trpí chronicky; je v evidenci úřadu práce od 6/2020.
7. K žádosti soudu **PK MPSV doplnila svůj posudek dne 19.5.2021** a v závěru tohoto doplnění uvedla, že vyhodnotila skutečnosti, které vedly k požadavku na doplnění posudku a neshledala důvody pro změnu již přijatého posudkového závěru a zdůraznila mimo jiné, že neobdržela žádnou další lékařskou dokumentaci, která by odůvodňovala změnu přijatého posudkového závěru ze dne 17.2.2021. Z doložené dokumentace není jasné, kdy žalobce prodělal Lymeskou boreliózu, která je uváděna jen intermitentně v dokumentaci s absencí verifikace jejích sekundárních trvalých dopadů ve smyslu kardiomyopatie, chronického zánětlivého kloubního postižení, radikulopatií a periferních neuropatií potvrzených EMG vyšetřením, případně chronických dermatitid. Nález praktického lékaře není stěžejním pro posudkové hodnocení, stěžejními jsou nálezy odborných specialistů, v daném případě nálezy neurologické a neurochirurgické. K souhrnu referovaných subjektivních obtíží PK MPSV poznamenala, že tyto nemají odpovídající objektivní korelát v doložených odborných nálezech. K uváděné možnosti zhoršení zdravotního stavu komise uvedla, že v

Shodu s prvopisem potvrzuje M. K.

případě progresu stavu s odpovídajícím funkčním nálezem lze realizovat posudkové přehodnocení na podkladě nově uplatněné žádosti o invalidní důchod. (*Stejnopis posudku i jeho doplnění byl doručen žalobci i žalované.*)

8. **Ústního jednání** konaného dne 10.6.2021 se žalobce nezúčastnil, ani svoji nepřítomnost neomluvil. Přítomný zástupce žalované s ohledem na závěr posudku PK MPSV i jeho doplnění navrhl závěrem zamítnutí žaloby, neboť se panu žalobci nepodařilo prokázat, že by byl nadále invalidní v jakémkoli stupni.
9. **S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona** následující:
 - (1) Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.
 - (2) Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla
 - a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,
 - b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,
 - c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.
 - (3) Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.
10. V **§ 3 odst. 1 uvedené vyhlášky** je stanoveno: V případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů (podle § 4 odst. 1 téže vyhlášky lze dolní hranici snížit až o 10 procentních bodů). V této věci podmínky pro zvýšení míry poklesu pracovní schopnosti byly shledány, jak uvedeno shora.
11. Dle **§ 38 písm. a) zákona** má pojištěnec nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let nebo důchodového věku, je-li důchodový věk vyšší než 65 let, a stal se invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku.
12. Podle **§ 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s.ř.s.)**, soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen správní orgán). Ve věcech důchodového pojištění rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu (**§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.**).
13. Dle **§ 75 odst. 1 s.ř.s.** je pro soud rozhodující skutkový a právní stav, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci **k datu 18.9.2020**, a je povinen přezkoumat

Shodu s prvopisem potvrzuje M. K.

napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.). Podle § 78 odst. 7 s.ř.s. soud zamítne žalobu, není-li důvodná.

14. Žalobce se podanou žalobou domáhal ponechání invalidity třetího stupně z důvodů v ní uvedených. Po doručení posudku PK MPSV ze dne 17.2.2021 i jeho doplnění ze dne 19.5.2021 shora uvedených však má soud za prokázané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované žalobce nebyl nadále invalidní pro invaliditu třetího stupně, ale ani pro nižší stupeň invalidity, tj. první či druhý stupeň, proto žaloba nebyla shledána důvodnou, a soud ji tedy zamítl ve smyslu § 78 odst. 7 s.ř.s. (**výrok I. rozsudku**).
15. Dle stěžejního důkazu, jímž je v tomto řízení posudek PK MPSV a jeho doplnění, žalobce již od 22.6.2020 není invalidní, i když se nadále jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, avšak míra poklesu pracovní schopnosti činí celkem pouze 30%. Komise pro posouzení zdravotního stavu měla k dispozici odborné lékařské nálezy zejména z doby před vydáním napadeného rozhodnutí. Soud považuje za přesvědčivé i posudkové závěry, k nimž komise na základě zjištěných skutečností dospěla, neboť v posudku je řádně stanovena hlavní příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce, je popsána míra funkčního postižení vyplývající z jeho onemocnění, řádně je odůvodněn posudkový závěr, je stanoveno i omezení, které však žalobce nevylučuje zcela z možnosti výkonu zdravotně vhodného zaměstnání. Lékař OSSZ, který vypracoval podkladový posudek pro vydání rozhodnutí ČSSZ ze dne 30.6.2020, i lékař ČSSZ hodnotící zdravotní stav žalobce v řízení o námitkách, rovněž i PK MPSV, hodnotili zdravotní stav a stanovili míru poklesu pracovní schopnosti, jak uvedeno shora. Nejvyšší přiznaná 30% míra poklesu pracovní schopnosti však nedosahuje minimálně potřebných 35% této ztráty pro invaliditu prvního stupně, tudíž žalobce nebyl nadále uznán invalidní k datu vydání napadeného rozhodnutí. Posudek PK MPSV i jeho doplnění soud považuje za úplný a celistvý, jelikož byl vypracován za účasti odborného lékaře z oboru neurologie po zhodnocení veškeré předložené zdravotnické dokumentace žalobce a při vyhodnocení posudkových závěrů bylo vycházeno ze zjištěných diagnóz. Nelze ani přehlédnout, že invalidita třetího stupně byla žalobci přiznána s ohledem na tehdejší zdravotní stav, jak vyplývá z posudku o invaliditě OSSZ ze dne 25.6.2019 založeného v posudkovém spisu – stav po úrazu, kdy rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byla čerstvá kompresivní zlomenina těla L1 (14.6.2019) zhodnocená dle kapitoly XIII, odd. E, položka 1d) přílohy vyhlášky a míra poklesu pracovní schopnosti byla stanovena ve výši 70%; doba platnosti posudku byla stanovena 30.6.2020. Dále bylo mimo jiné uvedeno, že dle perfuzní scintigrafie myokardu (2/2018) jen velice lehká až hraniční namáhavá ischemie myokardu v oblasti apikodorzální, v klidu reverzibilní, hraniční EF LK, provedeny operace syndromu KT vlevo (16.1.2019) a vpravo (13.3.2019) a pro stav po operaci sy KT prodlužována výplata nemocenského, jejímž dalším prodlužováním nelze současný stav řešit, proto byl posouzen srovnatelně jako bolestivý syndrom páteře s těžkým funkčním postižením horní hranicí míry poklesu pracovní schopnosti a KLP (kontrolní lékařská prohlídka) pro předpokládanou úpravu stavu byla stanovena za 1 rok.
16. Neznaменá totiž, že je nesprávné rozhodnutí ČSSZ, pokud není v souladu s požadavkem žalobkyně, neboť rozhodující je výsledek posouzení zdravotního stavu ve vztahu k invaliditě posudkovými lékaři a komisí v souladu s platnou právní úpravou. Pokud dojde ke zhoršení zdravotního stavu, má žalobce kdykoli možnost podat novou žádost o

invalidní důchod u příslušné OSSZ, případně si může ihned podat žádost o přiznání statusu osoby zdravotně znevýhodněné, pokud tak dosud neučinil, protože tento status mu byl přiznán od 11.3.2019 s platností do 31.3.2020. Navíc nelze přehlédnout, že důkazní břemeno spočívá na žalobci nikoli na ČSSZ, tedy důkazů na podporu svých tvrzení, čímž jsou lékařské zprávy od odborných ošetřujících lékařů vypracovaných na základě provedených vyšetření jimi indikovaných, které jsou poté posouzeny posudkovými lékaři či komisí ve vztahu k invaliditě.

17. Žalobce ve věci neměl úspěch a správní orgán ze zákona nemá právo na náhradu nákladů řízení, soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jak vyplývá z ust. § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s. (**výrok II. rozsudku**).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.).

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a nepřipustnost kasační stížnosti je uvedena v § 104 s.ř.s. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Plzeň 10. června 2021

JUDr. Alena Hocká v.r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje M. K.